

Božič – leto A

Beseda se je učlovečila

V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je nastalo po njej in brez nje ni nastalo nič, kar je nastalo. V njej je bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi. In luč sveti v temi, a tema je ni sprejela. Bil je človek, ki ga je poslal Bog; ime mu je bilo Janez. Prišel je zavoljo pričevanja, da bi pričeval o luči, da bi po njem vsi sprejeli vero. Ni bil on luč, ampak pričeval naj bi o luči. Resnična luč, ki razsvetljuje vsakega človeka, je prihajala na svet. Beseda je bila na svetu in svet je po njej nastal, a svet je ni spoznal. V svojo lastnino je prišla, toda njeni je niso sprejeli. Tistim pa, ki so jo sprejeli, je dala moč, da postanejo Božji otroci, vsem, ki verujejo v njeno ime in se niso rodili iz krvi ne iz volje mesa ne iz volje moža, ampak iz Boga. In Beseda je postala meso in se naselila med nami. Videli smo njeno veličastvo, veličastvo, ki ga ima od Očeta kot edinorojeni Sin, polna milosti in resnice. Janez je pričeval o njej in klical: »To je bil tisti, o katerem sem rekel: Kateri pride za menoj, je pred menoj, ker je bil prej kakor jaz.« Kajti iz njegove polnosti smo vsi prejeli milost za milostjo. Postava je bila namreč dana po Mojzesu, milost in resnica pa je prišla po Jezusu Kristusu. Boga ni nikoli nihče videl; edinorojeni Bog, ki biva v Očetovem naročju, on je razložil. Jn 1,1-18

Življenje je bilo luč ljudi

V tej Janezovi igri besed, so mi v ušesih navadno odzvanjale besede: Bog in začetek, Bog in Beseda, Beseda in življenje, luč in tema. Nikoli pa se nisem ustavil ob misli, čemu pripisuje Janez Luč, s čim jo povezuje. Kdo je luč in kdo je tema? Evangelist Janez jasno pravi: **Življenje je bilo luč ljudi** oz. bolj po domača: Ljudem je luč dajalo življenje. Kakšno življenje? Tisto, ki je bilo pri Bogu. Še preprosteje: Božje življenje je dajalo ljudem luč. Božje življenje v ljudeh je svetilo v temi praznega življenja. In tema, tj. prazno življenje božjega življenja ni sprejelo. Mar ni tako že bolj jasno? Zakaj bi tema ne sprejela luči? To se sliši absurdno. A če razumemo, da je tema prazno življenje, je jasno, da se to otepa Božjega življenja. Zakaj, nam je lahko jasno ob pogledu na jaslice:

Sredi Edenskega vrta sta stali dve drevesi. Eno je bilo Drevo Življenja, drugo je bilo Drevo spoznanja dobrega in hudega. Človek naj bi živel od Drevesa Življenja, drugega drevesa pa se naj ne bi dotaknil, ker bi sicer umrl. Toda, človek je jedel od drugega drevesa in ko je to storil, je z njegovim grehom vanj vstopila smrt in tako je postal ločen od Boga.

Zakaj je jedel raje od drevesa spoznanja kot od drevesa življenja je pravzaprav jasno, če pogledamo v jaslice ali pa preberemo preprosto vrstico iz prve Mojzesove knjige 3,6: Žena je videla, da je drevo dobro za jed, mikavno za oči in vredno poželenja, ker daje spoznanje. Razlika med drevesom življenja in drevesom spoznanja je očitna. Prvo ima velike plodove, ki se kar sami ponujajo in sklanjajo k človeku, drugo je staro in zgrbančeno – stara oljka. Za plodove oljke, ki so drobni je potrebno čakati dlje, da dozori. Niso privlačni in ko jih okusiš so grenki. Po dolgem in napornem razgrenjevanju so lahko užitni. Kdo bi čakal, kdo bi se utrujal, kdo bi verjel da bo od drobnih oljk več življenja, da bodo ti plodovi dajali boljše življenje kot debela jabolka?

To je primerjava Božjega življenja s praznim življenjem. Prazno življenje daje rezultate takoj. Če gradimo hišo imamo kaj videti, če gradimo skupnost je en kup grenkobe. Vsa grenkoba nikoli ne odide, leta vlaganja v odnose šele prinese nekaj sadu. Če obnavljamo fasade cerkve, je kaj videti, če vlagamo desetletja v občestvo, se pogosto le komu zameriš, videti ni kaj. A polno življenje je vendarle življenje z Bogom, v resnici in naporu. Lepo je, ker daje mir Božične noči, mir, ki ga svet ne more dati. Ne daje pa bleščečih in vidnih rezultatov.

Kako očitna je razlika med božjim in praznim življenjem je jasno tudi v drugem delu jaslic. Mar ni logično to, kar si želi Kajn? Imel bi vse zase, drugi ga ogroža. Boji se, da bo moral z njim deliti dobrine in veselje. Podobno kot Adam in Eva tudi Kajn ugotavlja, da bi imel sam tudi tisto, kar naj bi daroval Bogu. Logično! Abelova drža, da najlepše daruje Bogu je protislovna. Kaj bo imel od tega, da daje?! A prav to je Božje življenje. Kar je dano, se povrne stoterno, a ne takoj in največkrat ne tako kot bi si želeli. Dobrota je sirota, pravi pregovor. In res. A prav ta revščina je Božje življenje, ki daje človeku luč, smisel, polnost.

Tudi tretja zgodba o Noetu je očiten kontrast med lučjo in temo, tj. med Božjim in praznim življenjem. Biti čudak, ker zaupaš Bogu. Graditi ladjo, ki je trenutno ne potrebuješ, namesto da bi počival in užival. Eno je vlaganje v večnost, drugo pa sladko uživanje v tem trenutku.

Ko se navadimo ugodja in iskanja hipnih odgovorov, je čakanje ne dolgoročne rezultate strašno težko. Človek je ustvaril svet po svoji meri, čas instant rešitev nas oddaljuje od polnega in Božjega življenja. Vse hočemo takoj in čim bolj na lahko tako se v nas širi tema, v kateri Božja luč izgublja svoj prostor. Vrnitev k drevesu življenja je mogoča, a kako? Kje je dostop do drevesa življenja? Jaslice na ponujajo odgovor: od Božje besede – s tega prostora, od oltarja – daritve, ki jo predstavlja tudi Abel, ter od Marijinega oltarja – tj. trdega in tihega dela očaka Noeta. Luč življenja je prišla na svet, da bi jo njeni sprejeli. Oklenimo se treh dostopov, da bo v nas Božje življenje še polnejše zaživelo in prižigalo luč.